

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg beklager, men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Jeg vil ikke afvise, at det er rimeligt, at arbejdsgiveren betaler en del af ATP-bidraget, det har man jo gjort i mange år. På et tidspunkt har man så fundet det rimeligt, at der skulle kompenseres for det på en eller anden måde.

Jeg ved, at der er en anden kompensation, som finder sted i lovforslag nr. L 53, som er noget med tilbageførsel af CO₂-afgifter, som man nu også omlægger til en anden form for tilbageførsel. Men er det her også noget med CO₂-afgifter, eller ligger der en anden historie bagved? Og hvad er begrundelsen for, at det kan ændres lige pludselig? Der må være en eller anden historisk begrundelse for den her kompensation.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne høre på den socialdemokratiske ordfører, at det her er en politisk vurdering, og at man nu vurderer, at man kunne snuppe 350 mio. kr. hos virksomhederne. Hvad er det, der gør, at man nu finder, at man kan snuppe 350 mio. kr., hvor man, da lovforslag nr. L 53 blev fremsat, vurderede, at man kunne snuppe 270 mio. kr.? Og det er jo ikke sådan, at man forhøjer de 270 mio. kr. til 350 mio. kr. Nej, det er jo sådan, at man lægger dem oven i hinanden og tager 620 mio. kr., selv om lovforslaget jo siger, at det er det samme beløb, man går ud fra.

Hvad er det, der gør, at Socialdemokratiet synes, at nu er der pludselig blevet endnu mere luft til at hente endnu flere penge ude hos virksomhederne inden for så kort tid?

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Det første, jeg skal sige, er, at jeg lige fra arbejdsministeren har fået et ganske kort notat om baggrunden for kompensationsordningen, og det vil jeg naturligvis gerne dele med hr. Ole M. Nielsen, så han kan læse mig over skulderen. Jeg skal spare for at læse yderligere op om, hvordan ordningen har udviklet sig historisk.

Så er der det andet, som jo i virkeligheden er det mest interessante, som handler om det politiske. Det var i virkeligheden det samme emne i en lidt anden formulering, som hr. Jens Vibjerg også berørte: Hvordan mener man nu at

finde belæg for, at der er råd til yderligere 350 mio. kr?

Nøglen til det – og det er svaret på det spørgsmål – ligger for mig i, at det er muligt at have både et konkurrencedygtigt erhvervsliv og en solidarisk finansiering af udgifterne til velfærden. Det vil sige, at det bidrag, man forventer folk yder, hvad enten det er virksomheder eller lønmodtagere, hvad ved jeg, til samfundet, er lige så vel afgjort af, hvad det er for nogle ønsker, vi har til velfærden.

Det er jo et åbenlyst klassisk eksempel på, hvad vi kan være vældig uenige om, det er sådan set reelt nok. Jeg har bare en anden vurdering af, hvad det er for en velfærd, jeg gerne vil have, end f.eks. hr. Jens Vibjerg. Det skal jeg ikke rode ind i debatten her, men jeg er så også parat til at tage konsekvensen og finde pengene.

Jeg skal spare for at komme med modangreb, men jeg skal bare sige, at det jo ikke er sådan, at man kan lade være med at finde pengene. Enten skal man påpege, at der er nogle af de initiativer, man har sat i gang, som skal stoppes, eller også skal man acceptere, at der bare bliver færre indtægter i statskassen. Jeg antager ikke, at det er ønskeligt, så derfor skal man jo i givet fald finde et andet sted at tage de 350 mio. kr. Og det er jo en politisk vurdering, hvor det gør mindst ondt. Hvor er det bedst ud fra samfundsmæssige hensyn at finde de 350 mio. kr.? Det var det, jeg sagde, nemlig at det var vores politiske vurdering, at det var dér, vi bedst kunne gøre det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, det er jo tydeligt, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Hækkerup, ikke helt kender baggrunden for den der ATP-kompensation, men så af den rare arbejdsminister er blevet forsynet med et notat, som jeg forstod, at hr. Ole M. Nielsen måtte få lov til at kigge i. Jeg vil godt spørge: Må jeg også godt få lov til at kigge i det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Ole Hækkerup: Hvad er det rent faktisk, der finansierer velfærden i det her land?

Efter min opfattelse er det det erhvervsliv, der producerer varer, som vi kan sælge, som bidrager til den velfærd, vi har. Når man så kvæ-